

STS de 18 de desembre de 2025, recurs 570/2023

La reserva de càrrecs amb condició d'autoritat no vulnera el principi d'igualtat si no hi ha identitat entre col·lectius, funcions i requisits de formació (accés al text de la sentència)

L'Associació de Psicologia Forense de l'Administració de Justícia havia interposat recurs contenciós administratiu contra diversos preceptes del Reial decret 144/2023, de 28 de febrer, per el que s'aprova el Reglament dels Instituts de Medicina Legal i Ciències Forenses (arts. 8.1, 9.1, 13.4, 14.6, 15.3 i 21.1), que **reserven determinats càrrecs directius i la condició d'autoritat als metges forenses, excloent altres professionals integrats als Instituts, especialment els psicòlegs forenses.**

La qüestió jurídica controvertida estava en **determinar si la reserva reglamentària dels càrrecs de direcció, subdirecció, caps d'àrea, servei i secció, així com l'atribució exclusiva de la condició d'autoritat als metges forenses, vulnerava el principi d'igualtat (art. 14 CE), i el dret d'accés en condicions d'igualtat a les funcions i càrrecs públics (art. 23.2 CE).**

Els arguments de la part recurrent eren els següents: els Instituts de Medicina Legal i Ciències Forenses tenen caràcter multidisciplinari, integrant-hi metges, psicòlegs i altres professionals. Els càrrecs impugnats tenen funcions principalment de gestió i direcció, no estrictament mèdiques. L'exclusió dels psicòlegs forenses no té justificació objectiva ni raonable i constitueix una discriminació inconstitucional. No existeix base legal suficient perquè una norma reglamentària limiti l'accés a aquests càrrecs i, igualment, no hi ha justificació per atribuir la condició d'autoritat només als metges forenses.

Per la seva banda, els arguments de l'Administració eren els següents: els metges forenses constitueixen un cos funcional específic i necessari als Instituts, amb funcions definides a la LOPJ. La seva formació, procés selectiu i competències són diferents de les dels psicòlegs forenses. A més, els càrrecs impugnats comporten també funcions tècniques mèdiques, i la condició d'autoritat es justifica per funcions especialment rellevants, com l'aixecament de cadàvers per delegació judicial. Per tant, no existeix una identitat de situacions que permeti apreciar vulneració del principi d'igualtat.

El TS va determinar que **no hi ha identitat entre metges forenses i psicòlegs forenses, ni per continguts funcionals, ni per la formació, ni pel règim jurídic.**

Els seus arguments van ser els següents: **la potestat reglamentària permet establir requisits diferenciats per garantir l'eficiència del servei públic. La LOPJ distingeix entre el personal que "estarà destinat" (metges forenses) i el personal que "podrà prestar serveis" (psicòlegs), la qual cosa justifica la reserva dels càrrecs de major responsabilitat.**

A més, **els Instituts tenen com a missió principal auxiliar l'Administració de Justícia, àmbit en què la formació i les funcions dels metges forenses són especialment rellevants. L'atribució de la condició d'autoritat constitueix una decisió discrecional del legislador reglamentari i no genera cap dret subjectiu a favor d'altres col·lectius.**

Per tant, el TS va **desestimar el recurs contenciós administratiu i es va confirmar el Reial decret 144/2023** en tots els preceptes impugnats.